κατά τρόπο συμπληρωματικό και συντονισμένο. Στα πλαίσια αυτά, βασική σημασία έχει η συμμετοχή και η πείρα του ιδιωτικού τομέα. Τούτο πρέπει να αντικατοπτρίζεται στην κατάρτιση, το σχεδιασμό και την εκτέλεση των προγραμμάτων, ιδιαίτερα προκειμένου να αποφευχθούν οι γραφειοκρατικές περιπλοκές.

Βρυξέλλες, 29 Νοεμβρίου 2000.

*Ο Πρόεδρος*

*της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής*

Göke FRERICHS

4.3. Ο προϋπολογισμός για την προώθηση στην εσωτερική αγορά πρέπει να είναι στο ύψος των φιλοδοξιών του εγχειρήματος. Η ανεπάρκεια των πόρων όχι μόνο θα περιορίσει την αποτελεσματικότητα του συγκεκριμένου μέσου, αλλά και θα προκαλέσει περιττές εντάσεις μεταξύ τομέων και επιλέξιμων προϊόντων.

---

**Γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την «Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τους υγειονομικούς όρους που εφαρμόζονται στις μη εμπορικού χαρακτήρα μετακινήσεις ζώων συντροφιάς»**

(2001/C 116/12)

Στις 10 Οκτωβρίου 2000, το Συμβούλιο αποφάσισε σύμφωνα με τα άρθρα 37 και 152, παράγραφος 4, εδάφιο β) της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Το τμήμα «Γεωργία, ανάπτυξη της υπαίθρου, περιβάλλον» στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 15 Νοεμβρίου 2000 με βάση την εισηγητική έκθεση του κ. Leif Nielsen.

Κατά την 377η σύνοδο ολομέλειάς της που πραγματοποιήθηκε στις 29 και 30 Νοεμβρίου 2000 (συνεδρίαση της 29ης Νοεμβρίου), η ΟΚΕ υιοθέτησε με 110 ψήφους υπέρ, 1 ψήφο κατά και με 1 αποχή την ακόλουθη γνωμοδότηση.

## 1. **Εισαγωγή**

1.1. Ο φόβος της λύσσας και των άλλων μεταδοτικών ασθενειών κατοικίδιων ζώων είχε ως αποτέλεσμα την επιβολή περιορισμών σε ορισμένες χώρες όσον αφορά τις μετακινήσεις, μη εμπορικού χαρακτήρα, σκύλων και γάτων κ.λπ. από άλλα κράτη μέλη και από τρίτες χώρες. Με την πρόταση αυτή, η Επιτροπή επιδιώκει την εναρμόνιση των υγειονομικών όρων ώστε να δημιουργηθεί μία κοινή εξωτερική προστασία και να μειωθούν οι εσωτερικοί περιορισμοί. Ορισμένες από τις σχετικές ασθένειες αφορούν μόνο τα ζώα, ενώ άλλες (οι αποκαλούμενες ζωονόσοι, ιδίως η λύσσα) και τους ανθρώπους. Σύμφωνα με την Επιτροπή, η εναρμόνιση πρέπει να γίνει βάσει της διαδικασίας της συναπόφασης.

1.2. Η σημαντική βελτίωση της κατάστασης στο σύνολο της Κοινότητας, όσον αφορά τη λύσσα, επετεύχθη μέσω του εμβολιασμού, δια του στόματος, των αλεπούδων των πληγεισών περιφερειών. Η Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο κατήργησαν, κατόπιν της ανωτέρω βελτίωσης τα προηγούμενα συστήματα καραντίνας και εισήγαγαν λιγότερο περιοριστικές ρυθμίσεις. Διαπίστωσαν ότι τα κρούσματα λύσσας στην ΕΕ οφείλονται κυρίως στα ζώα που προέρχονται από τρίτες χώρες όπου εξακολουθεί να ενδημεί η λύσσα αστικού τύπου. Με την πρόταση ο έλεγχος των μετακινήσεων από τρίτες χώρες καθίσταται αυστηρότερος. Η πρόταση βασίζεται στα διαθέσιμα επιστημονικά δεδομένα των διάφορων επιστημονικών επιτροπών εμπειρογνωμόνων συμπεριλαμβανομένης της Επιστημονικής Κτηνιατρικής Επιτροπής.

1.3. Βάσει της πρότασης οι σκύλοι και οι γάτες, που μετακινούνται μεταξύ των κρατών μελών ή από συγκεκριμένα τρίτα κράτη και εδάφη δηλ. από Ανδόρα, Ισλανδία, Λιχτενστάιν, Μονακό, Νορβηγία, 'Αγιος Μαρίνος, Ελβετία, Βατικανό, Νήσος του Μαν, Αγγλονορμανδικά Νησιά, τα οποία σύμφωνα με τη λογική που εφαρμόζεται για τις περιφέρειες εξομοιώνονται με την ΕΕ, πρέπει να συνοδεύονται από τον ιδιοκτήτη τους ή από ένα φυσικό πρόσωπο που έχει την ευθύνη τους στη διάρκεια της μετακίνησης. Η αναγνώριση των ζώων πρέπει να γίνεται με δερματοστιξία (τατουάζ) ή αναμεταδότη και τα ζώα θα πρέπει να συνοδεύονται από ένα πιστοποιητικό αντιλυσσικού εμβολιασμού στο οποίο πρέπει να αναφέρεται ότι εκτός του πρώτου εμβολιασμού έχουν πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτους και εμβολιασμοί με ανενεργό εμβόλιο σύμφωνα με τη διεθνή προδιαγραφή (O.M.S.).

1.4. Η Σουηδία, η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο μπορούν, εκτός των ανωτέρω να προβάλουν πρόσθετες απαιτήσεις όσον αφορά την εξέταση του τίτλου αντισωμάτων εξουδετέρωσης που θα πρέπει να πραγματοποιηθεί τουλάχιστο 6 μήνες πριν από τη μετακίνηση και πάνω από 30 ημέρες μετά τον εμβολιασμό που προηγείται της εξέτασης των αντισωμάτων.

1.5. Σχετικά με τη μετακίνηση ζώων προς την ΕΕ από άλλες τρίτες χώρες, εκτός από τις προαναφερθείσες, ο αντιλυσσικός εμβολιασμός και η εξέταση του τίτλου αντισωμάτων εξουδετέρωσης είναι υποχρεωτικοί βάσει των ίδιων κανόνων που ισχύουν για την μετακίνηση προς τη Σουηδία, την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, πράγμα που έχει ως αποτέλεσμα, για ορισμένα κράτη μέλη, ο έλεγχος να καθίσταται αυστηρότερος. Επιπλέον, η Σουηδία, η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο μπορούν να θεσπίσουν κανόνες για την καραντίνα, τους οποίους ανακοινώνουν στην Επιτροπή.

1.6. Σύμφωνα με την πρόταση η μετακίνηση, μεταξύ των κρατών μελών ή από τις συγκεκριμένες τρίτες χώρες και τα συγκεκριμένα εδάφη, άλλων ζώων πλην σκύλων και γάτων δεν υπόκειται σε καμία υγειονομική απαίτηση. Αυτό ισχύει για όλα τα είδη αραχνών και εντόμων, ψαριών, αμφίβιων, ερπετών και πτηνών όπως και νυφίτσες, κουνέλια, ινδικά χοιρίδια (χάμστερ) όπως αναφέρονται σε παράρτημα της πρότασης κανονισμού.

1.7. Παρόλα αυτά, σε ειδικές καταστάσεις και πριν να τεθεί σε ισχύ ο κανονισμός ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή συμπληρωματικές εγγυήσεις σχετικά με άλλες ασθένειες εκτός της λύσσας. Επιπλέον, η Επιτροπή επιθυμεί να εξουσιοδοτηθεί για να τροποποιεί και να συμπληρώνει τα παραρτήματα που αφορούν, αντίστοιχα, άλλα είδη ζώων, χώρες και περιφέρειες όπως και υγειονομικές απαιτήσεις με τη συνεργασία της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής. Η καταχώρηση στο παράρτημα και άλλων τρίτων χωρών πρέπει να βασίζεται στην αξιολόγηση της διάρθρωσης και οργάνωσης των υγειονομικών αρχών, την εξάπλωση της λύσσας, τις διατάξεις εισαγωγής σαρκοβόρων ζώων καθώς και τις ισχύουσες διατάξεις για τη διάθεση στην αγορά αντιλυσσικών εμβολίων.

## 2. **Γενικές παρατηρήσεις**

2.1. Σύμφωνα με την ΟΚΕ είναι απολύτως απαραίτητο να προληφθούν και να καταπολεμηθούν οι μεταδοτικές ασθένειες των κατοικίδιων ζώων στην ΕΕ και στις υποψήφιες προς ένταξη χώρες και συγχρόνως να αποφευχθεί η μετάδοση ασθενειών εξαιτίας της μετακίνησης ζώων από τρίτες χώρες. Μετά τη διεύρυνση της ΕΕ οι νέες παραμεθόριες χώρες και η μεταφορά ζώων σε μεγάλες αποστάσεις θα αυξήσουν τον κίνδυνο της εξάπλωσης ασθενειών. Όπως και στην παρούσα πρόταση οι σχετικές διατάξεις πρέπει να βασίζονται ευρέως σε επιστημονικά στοιχεία.

2.2. Είναι ιδιαίτερα θετικό το γεγονός ότι η λύσσα έχει τεθεί υπό έλεγχο στα κράτη μέλη της ΕΕ Αντίθετα, υπάρχει κίνδυνος μετάδοσης της κατά τη μετακίνηση ζώων από περιφέρειες όπου η νόσος αυτή είναι ενδημική. Γι' αυτό χρειάζεται η εναρμόνιση των εθνικών κανόνων και η εισαγωγή ενός κοινού συστήματος όσον αφορά τη μετακίνηση των ζώων. Όμως η ΟΚΕ διαπιστώνει ότι προτείνεται η περιφερειοποίηση και όχι η πλήρης εναρμόνιση πράγμα που μπορεί να είναι από υγειονομική άποψη βάσιμο. Οι χώρες που «ανέκαθεν ήταν απαλλαγμένες από τη λύσσα» επέτυχαν έτσι μία ιδιαίτερη προστασία πράγμα που προς το παρόν θεωρείται δικαιολογημένο.

2.3. Σύμφωνα με την πρόταση η πρόληψη της λύσσας βασίζεται ιδίως στην υπόθεση ότι τα κράτη μέλη είναι σε θέση να ελέγχουν ικανοποιητικά τις μετακινήσεις των ζώων από τις τρίτες χώρες. Η ΟΚΕ συνιστά να καταβληθεί από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλισθεί βέλτιστος συνοριακός έλεγχος.

2.4. Είναι σκόπιμο όμως, να προτείνει η Επιτροπή, να συμπεριληφθούν τρίτες χώρες και εδάφη τα οποία γεωγραφικά και από άποψη νόσου μπορούν να παρομοιασθούν με την ΕΕ όσον αφορά την νομοθεσία τους στον εν λόγω τομέα. Εξυπακούεται βέβαια ότι οι μετακινήσεις προς τις σχετικές χώρες και εδάφη από άλλες τρίτες χώρες υπόκεινται απολύτως στους ίδιους ελέγχους όπως και οι μετακινήσεις προς την ΕΕ.

## 3. **Ειδικές παρατηρήσεις**

3.1. Οι μετακινήσεις ζώων συντροφιάς δημιουργούν και άλλα προβλήματα σχετικά με ασθένειες εκτός της λύσσας. Γι' αυτό πρέπει να θεσπισθούν οι απαραίτητες διατάξεις ώστε να αποφευχθεί η μετάδοση ασθενειών σε κατοικίδια ζώα διότι η καταπολέμηση τους θα απαιτήσει τη διενέργεια μεγάλων δαπανών. Όλα τα είδη πτηνών, π.χ. κότες, περιστέρια, παπαγάλοι, κ.λπ. μπορεί να είναι φορείς επικίνδυνων μεταδοτικών ασθενειών (ψευδοπανώλη των ορνίθων, ορνίθωση και ζωονόσοι π.χ. σαλμονέλωση DT 104, καμπυλοβακτηρίωση) που τα προσβάλλουν και οι οποίες μεταδίδονται, μεταξύ άλλων, διαμέσου των ζώων συντροφιάς που έρχονται σε επαφή με ακάθαρτα νερά (σκύλοι, φίδια, χελώνες κ.λπ.).

3.2. Η ΟΚΕ φρονεί, ανεξάρτητα από το αν υπάρχουν διάφορα επιχειρήματα για τη θέσπιση διατάξεων με σκοπό τη μείωση των κινδύνων μετάδοσης των προαναφερθεισών και άλλων ασθενειών, ότι λόγω των μετακινήσεων των ζώων αναψυχής και των ζώων συντροφιάς, θα δημιουργηθεί διοικητικό χάος και ότι η σχέση αιτίας — αιτιατού δεν αντισταθμίζει τον κίνδυνο που αναλαμβάνεται με τη μετακίνηση, δηλ. τη μετάδοση ασθενειών στα είδη της άγριας πανίδας.

3.3. Η ευθανασία των ζώων που δεν πληρούν τις απαιτήσεις πρέπει να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το πρωτόκολλο της Συνθήκης 'Αμστερνταμ για την προστασία και την καλή διαβίωση των ζώων.

3.4. Η ΟΚΕ θεωρεί επίσης αναγκαίο να μειωθούν τα προβλήματα προστασίας των ζώων κατά τις εμπορικές εισαγωγές εξωτικών ζώων στην ΕΕ.

3.5. Η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει μετά από 5 χρόνια έκθεση για την εφαρμογή των κανόνων, που θα συνοδεύεται ενδεχομένως από προτάσεις τροποποίησης.

4. **Συμπέρασμα**

4.1. Η ΟΚΕ με την επιφύλαξη των ως άνω παρατηρήσεων επιδοκιμάζει την πρόταση της Επιτροπής.

Βρυξέλλες, 29 Νοεμβρίου 2000.

*Ο Πρόεδρος*

*της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής*

Göke FRERICHS

---

**Γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής σχετικά με την «Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για παράταση μέχρι ενός έτους της χρηματοδότησης ορισμένων σχεδίων βελτίωσης της ποιότητας και της εμπορίας που έχουν εγκριθεί βάσει του τίτλου II α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72»**

(2001/C 116/13)

Στις 20 Οκτωβρίου 2000, και σύμφωνα με το άρθρο 37 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής σχετικά με την ανωτέρω πρόταση.

Το τμήμα «Γεωργία, ανάπτυξη της υπαίθρου, περιβάλλον», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών της ΟΚΕ, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 15 Νοεμβρίου με βάση εισηγητική έκθεση του κ. de las Heras Cabañas.

Κατά τη 377η σύνοδο ολομέλειάς της 29ης και 30ής Νοεμβρίου 2000 (συνεδρίαση της 29ης Νοεμβρίου) η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 107 ψήφους υπέρ, 1 ψήφο κατά και 2 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. **Εισαγωγή**

1.1. Η εξεταζόμενη πρόταση κανονισμού αφορά το πρώτο μέρος της συμφωνίας που επετεύχθη κατά τη διάρκεια του Συμβουλίου Υπουργών που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες, στις 17 Ιουλίου 2000. Με την εν λόγω συμφωνία ζητείται από την Επιτροπή να προτείνει να συνεχισθούν οι πληρωμές που προορίζονται για τους παραγωγούς καρπών με κέλυφος (αμύγδαλα, φουντούκια, καρύδια, φιστίκια) και χαρουπιών, στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του 2001, για τα προγράμματα που πρόκειται να λήξουν το 2000. Επίσης, ζητείται από την Επιτροπή, συμπληρωματικά, να προβεί στην εκπόνηση ειδικής μελέτης για τον τομέα των καρπών με κέλυφος και των χαρουπιών, στο πλαίσιο της έκθεσης που θα υποβάλει για το καθεστώς των οπωροκηπευτικών πριν από το τέλος του έτους 2000.

2. **Ιστορική αναδρομή**

2.1. Τα σχέδια βελτίωσης, διάρκειας δέκα ετών, που τέθηκαν σε εφαρμογή από το 1989 και μετά βάσει του τίτλου II α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, συνέβαλαν σημαντικά, σε ορισμένα κράτη μέλη, στη βελτίωση της οργάνωσης της παραγωγής, στη συγκέντρωση της προσφοράς και στη βελτίωση των παραγωγικών και εμπορικών διαρθρώσεων. Τα εν λόγω σχέδια συνέβαλαν επίσης σημαντικά στην υποστήριξη του εισοδήματος των παραγωγών, με άμεσο αποτέλεσμα την αναχαίτιση της τάσης εγκατάλειψης της καλλιέργειας καρπών με κέλυφος και χαρουπιών που χαρακτήριζε τις διάφορες παραγωγικές περιφέρειες της ΕΕ.

2.2. Τα ειδικά προβλήματα του τομέα των καρπών με κέλυφος και των χαρουπιών δεν ελήφθησαν ωστόσο υπόψη από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 που αφορούσε τη μεταρρύθμιση της Κοινής Οργάνωσης Αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών, με αποτέλεσμα να αποφασισθεί η κατάργηση των εν λόγω μέτρων. Τα προτεινόμενα στο πλαίσιο του εν λόγω κανονισμού μέτρα αποδείχθηκαν ακατάλληλα και ανεπαρκή, κυρίως λόγω της μη προσαρμογής τους στον ειδικό χαρακτήρα των προαναφερθεισών παραγωγών.